

At vælge mellem limousine og Harley Davidson

Må konfirmander blive hentet i Porsche, trillebør, en gammel amerikaner eller helikopter?

Og er der andre end familien til hver enkelt konfirmand, der må blande sig i, hvordan de unge menneskers familier vælger at fejre netop deres unge?

Må deleforældre stille med hver sin afhentning?

I disse uger er en stor del af alle unge mellem 13- 14 år blevet fejret på behørig vis, enten i forbindelse med konfirmation og derved bekræftelse af deres dåb i kirken, ved en fest i forbindelse med nonfirmation, eller slet og ret ved en ungdomsfest. Søde er de, og kønne ser de ud med al den forventning, usikkerhed, sårbarhed og følelse af at være forkert, som også går hånd i hånd med den alder og således måske også på denne store dag. Fælles for de unge mennesker er også, tror jeg, et ønske om en god og dejlig dag sammen med deres familie og venner, og for mange endvidere håbet om, at sure miner, had og bebrejdelser denne dag må blive hjemme.

Konfirmandkørsel

Alle, der har holdt fest for deres unge, vil nok være enig med mig i, at der er meget at forberede, og meget, der skal falde på plads, for at dagen bliver netop så god og lys, som konfirmanden har drømt om. For som forældre ønsker vi at gøre det så godt som muligt for vores unge, og vi vil gerne sætte alle sejl til for at gøre denne dag til en god dag.

Men spørgsmålet om, hvordan de unge mennesker nu skal transporteres fra kirken og debatten herom, er forholdsvis ny, og må siges at være blusset op indenfor de seneste år og tilsyneladende ikke mindst i år.

Ind til da, kørte konfirmanden vel bare hjem eller til feststedet i samme bil som den øvrige familie, eller gik, hvis vejen var kort.

Men skal jeg tro både medier, presse, debatten, dem, jeg taler med og egne øjne, har jeg forstået, at det sandelig ikke mere er så ligetil sådan at komme fra og til.

Og jeg er i mit stille sind lige ved at komme til at tænke, om der dog ikke kunne være så meget andet at tage sig af og større spørgsmål at beskæftige sig med end spørgsmålet om, hvorvidt ens datter eller søn skal hentes i en limousine eller gå på egne ben fra kirken.

Men fænomenet griber om sig, fordi det griber de unge menneskers forældre, griber ind i de unge, og griber på den måde også mig.

Under søgning på "Konfirmandkørsel" kan jeg læse, hvordan konfirmandtransport i unikke drømmebiler skaber en unik stemning på en højtidelig dag, og at den unge konfirmand ved lige, hvilken bil han ønsker at blive kørt i.

Om hvordan fotograferne elsker at bruge en drømmebil som kulisse til den unge konfirmands billeder.

Endvidere kan jeg og andre læse at: "Klassekammeraterne og familie kan heller ikke lade være med at blive imponeret, når en spændende Konfirmationsbil står klar uden for kirken, og hele dagen får et unikt løft." og: "Konfirmandtransport i limousiner eller sportsvogne er blevet en tradition i Danmark for at understrege den store dag."

Er det gået over gevind?

Kørsel i pomp og pragt kan selvfølgelig være en del af det at give den unge en dejlig dag og på linje med fint tøj, gaver, fest og lækker mad, ligesom der heller ikke skal herske tvivl om, at der til alle tider, også til konfirmationen, har været stor forskel på, hvor meget eller hvor lidt familier har haft at gøre med, eller hvordan de har valgt at bruge det, de har at gøre med.

Vi ved jo også, at der altid har været stor forskel på de gaver og det pengebeløb, de unge har fået, og også at der selvfølgelig er blevet både talt om det, pralet eller skammet sig.

Og ret beset tilkommer det jo ingen, hverken præster, andre voksne eller mig for den sags skyld at blande sig i, hvordan familier gør eller ikke gør med hensyn til store køretøjer eller ej.

Og dog må enhver jo heldigvis ytre sig, så på denne side, hvor jeg er så heldig at have taletid, kan jeg ikke lade være med at spørge mig, for hvis skyld det er, at så store og dyre ting har sneget sig ind over konfirmationen.

Er det et brændende ønske for konfirmanden at blive afhentet i helikopter, eller er det i virkeligheden mest for fars eller mors skyld?

Jeg ved det ikke, men jeg ved en del om, at unge mennesker i 13- 14 års alderen ofte er usikre på sig selv, at de er bange for ikke at høre til, at de ofte føler sig grimme eller dumme, og at alle de andre er meget lykkeligere, pænere og mere populære end de selv.

Og det får mig til at stille spørgsmålet, om vi som forældre somme tider, også med iscenesættelse af eksempelvis afhentning i pomp og pragt, kan være med til at bidrage til, at det ikke er ok også bare at være sig selv, og for eksempel gå på egne ben eller køre sammen med resten af familien?

Et helt umuligt valg

Her kan jeg heller ikke lade være med at nævne en situation, hvor en konfirmand i år blev stillet over for et helt urimeligt valg, og hvor transporten fra kirken ikke var af hensyn til den unge. Da pigen kom ud fra kirken, stod der nemlig både en limousine og en Harley Davidson klar til at køre hende.

Mor og far havde taget krigen om hende med til konfirmationen, så hun også her måtte forsøge at fordele sol og vind lige.

Uanset hvad et helt urimeligt valg.